

COMUNICAT DEL COL·LEGI DE PEDAGOGS DE CATALUNYA
Biaixos de les visions del sistema de protecció en Infància
a "Desemparats. El dolor" del programa Sense Ficció
del 22 de maig de 2018

Des del Col·legi de Pedagogos de Catalunya (COPEC), compromès amb l'educació i cura de la infància i l'adolescència i llurs famílies, considerem que el programa de TV3 Sense Ficció, mitjançant el documental "Desemparats. El dolor", del 22 de maig, va tractar de forma esbiaixada la intervenció en situacions de desemparament del sistema de protecció a la infància i l'adolescència.

Un programa enfocat en evidenciar la desprotecció del sistema i no pas en analitzar el procés complex de valoració sempre difícil entre els drets, vincles i necessitats bàsiques dels infants i les seves famílies.

El sistema de protecció s'inicia en la família i compte amb el suport dels diferents agents i entitats de la xarxa social, i finalment, en situacions altament complexes i greus, amb l'equip interdisciplinari especialitzat d'infància, dins dels quals estem els pedagogos i pedagogues.

La prevenció del risc és dels elements principals i prioritaris en tota intervenció social i que cal reforçar al màxim des de les polítiques socials. Ara bé, la intervenció especialitzada també treballa en la millora i transformació de situacions maltractants que no es poden reeixir durant el temps i que suposen patiment i involució en el desenvolupament cognitiu, emocional i relacional de l'infant o adolescent.

La reflexió i l'ètica es posa en joc sistemàticament des dels mateixos professionals que hi treballen, en canvi, el programa ressaltava fredor, judicis previs i només control de les famílies davant d'un desemparament.

És una visió esbiaixada que posa l'èmfasi en l'ús dominant del sistema de protecció per sobre del rol i valor de l'acompanyament professional a les famílies, primer per potenciar les capacitats i habilitats parentals i així evitar haver d'arribar a separar al menor del seu nucli familiar -aquesta sempre és l'última opció- però també per treballar en processos de reunificació familiar en casos de desemparament.

Al COPEC entenem que s'han tractat casos excepcionals en què el sistema ha pogut fallar però que en cap cas s'ha d'atribuir a una mala praxis professional, sinó a la manca de recursos i a un nombre insuficient de professionals, com pedagogs i pedagogues, per a poder abordar les situacions en les millors condicions possibles i des d'una perspectiva social i educativa adequada.

També entenem, que els errors no s'han de produir perquè provoquen patiment tant als menors com a llurs famílies, però quan el sistema de protecció falla cal arribar fins al fons per determinar-ne les causes i poder corregir-les per evitar que es tornin a produir, així com reparar, en la mesura del possible, el dany causat.

Des del COPEC, hem trobat a faltar la veu dels equips multidisciplinaris, en els que els pedagogs i pedagogues tenen un paper cabdal, amb un treball interdisciplinari en el suport i l'acompanyament de les famílies, per evitar situacions complexes que vulnerin la protecció de la infància i l'adolescència. Sempre posant al menor al centre de qualsevol actuació i sempre fent prevaldre l'interès superior de l'infant o l'adolescent, com recull la Llei 14/2010 de drets i oportunitats en la infància i l'adolescència.

El Col·legi de Pedagogs de Catalunya demanem que quan s'hagin de tractar temes tan sensibles hagi un treball de fons on totes les veus siguin escoltades i convidin a la reflexió i anàlisi constructiu.

Junta de Govern
Col·legi de Pedagogs de Catalunya
25 de maig de 2018